

enig med den ærede Ordfører i, at Lovgivningen i de sidste Aar har baaret rige Frugter, om end der er arbejdet under meget vanskelige Forhold; men det er lykkeligvis at komme igennem med flere vigtige Sager, og jeg tror, Fremtiden skal erkende, og at det mere og mere bliver klart, netop i Fremtiden, at der i de sidste Aar er udført et meget betydeligt socialt Arbejde; men jeg nægter jo ikke, at det, at vi ikke have nogen ordinær Finanslov — og det har været klart for mig hele Tiden — det har i høj Grad vanskeliggjort ogsaa det egentlige Lovgivningsarbejde, og at det i saa Henseende vil være en god Vættelse, naar man kunde naa til en ordinær Finanslov — derom er der ingen Tvivl.

Hvad selve det foreliggende Forslag angaar, er der ikke nogen særlig Grund for mig til at komme ind paa det. Her skal jeg kun bemærke, at nu fremtræder Finansloven med et Understud af 108,412 Kr. 68 Øre; den kom til os med et Overstud af ca. 3 Mill., lad os nu ogsaa antage, at et Par Hundrede Tusende Kroner heraf vare mere nominelle end virkelige, saa blev der dog i alt Tald henimod 2,700,000 Kr. som virkelig Overstud. Denne Balance er jo ikke for mit Bedkommende tilfredsstillende, og jeg antager, at det gaar mine ærede Meningsfæller paa samme Maade; men der indeholdes ogsaa Realiteter i Lovforslaget, som jeg, dersom det nu drejede sig om den endelige og sidste Afstemning af Forslaget, ikke kunne give min Stemme. Men da det ikke er Tilfældet, og da Afstemningen kun betyder, at man ønsker en fortsat Behandling af Finanslovsforslaget, og at Landstinget ønsker at bidrage sit til, at vi kunne faa en ordinær Finanslov — skønt Udgifterne dertil visstnok ikke ere lyse — skal jeg opfordre mine ærede Meningsfæller til at stemme for Finanslovsforslaget paa dette Stadium.

Madsen-Nygdal: Den ærede Ordfører fandt, at det var ikke heldigt at komme ind paa storpolitiske Forhandlinger, og mente ikke, det var nogen Nytte til, det havde Erfaringen vist i de sidste 20 Aar. Den ærede Ordfører gif endogsaa saa vidt at han mente, at saadanne Forhandlinger vare ligesom til Stude. Jeg skal dertil sige, at det er belødt nok, at det, man her forstaaer ved storpolitiske Forhandlinger, er det samme, som jeg betegner ved Grundlovs-spørgsmaalet, Retsspørgsmaalet. Den Betragtning, at det skulde være skadeligt at komme til at tale om Retsspørgsmaalet, Grundlovs-spørgsmaalet, om Grundlaget i det hele taget for den borgerlige Retsorden,

om Grundlaget for al lykkelig Samfundsudvikling — det er en Betragtning, som jeg ikke kan forstaa og ikke deler. Jeg tror, den første Betingelse er, at faa Retsspørgsmaalet i Orden, at faa Grundlaget anerkendt. Jeg skal dog ikke komme ind paa at tale herom i Dag; men min Stilling til det foreliggende Spørgsmaal er jo kendt dels fra Fortiden og dels ogsaa navnlig fra Forhandlingerne i Gaar og i Fjoraa; derfor skal jeg kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger.

Det foreliggende Forslag indeholder jo en Række Udgifter til den provisoriske Fæstning, til Gendarmerne og Udgifter i Anledning af de andre provisoriske Foranstaltninger. Den Slags Poster ere jo blevne satte ind ved Behandlingen her i Tinget. Et et Forslag, som indeholder den Slags Udgifter, ikke vil kunne faa min Stemme, er en Selvsølge, det behøver jeg ikke at udtale mig videre om. Ærede Medlemmer ville jo nok kunne forstaa, at jeg maa stemme imod et Forslag, der indeholder slikt. Men jeg vil sige videre, at selv om Forslaget var renset for den Slags Udgiftsposter, ja selv om dette umulige kunde tænkes muligt, at Finanslovsforslaget var temmelig renset for Provisorier — det anser jeg nu for umuligt, men selv om det kunde tænkes muligt — er det jo klart, at jeg i ifølge mine tidligere Udtalelser endda maatte stemme mod Lovforslaget, idet jeg, som det af tidligere Udtalelser fremgaar, holder paa den gamle Betragtning, som jeg tror i Fortiden var den enstemmige Opfattelse, nemlig, at Bevillingen af en Finanslov, en Finansbevilling, er en Anerkendelse af den til enhver Tid faktisk bestaaende Regering. Da jeg nu ikke vil være med til at give den nu bestaaende Regering den Anerkendelse, som ligger i Bevillingen af en Finanslov, er det en Selvsølge, at jeg under alle Omstændigheder maa stemme mod Loven. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at jeg i Genhold til mine Udtalelser dels i Betænkningen og dels i Gaar og i Fjoraa's Tilraader at stemme mod det foreliggende Forslag.

Rundsen: Den ærede Ordfører udtalte, da han havde Ordet, at han særlig ønskede det foreliggende Lovforslag vedtaget af Hensyn til Arbejderklassen, idet han jo ansøgte, hvad ogsaa er ganske rigtig, at dette Forslag indeholder Bevillinger til en stor Mængde offentlige Arbejder, som ville bringe Arbejderklassen Fortjeneste. Jeg kan til Dels være enig med den ærede Ordfører derti, men maa samtidig gøre opmærksom